

Dinsdaginterview Renée van Wegberg**Song-
teksten als
leidraad**

Om de week spreken we een bekende uit de Limburgse of landelijke cultuurwereld. Een interview aan de hand van twintig Nederlandse en Limburgse songteksten. De mooiste antwoorden halen het verhaal. Deze keer: Renée van Wegberg. De actrice en zangeres uit Horst speelt vanaf 19 juli een van de hoofdrollen in 'Het was Zondag in het Zuiden', de musical over de overstromingen in Limburg in 1993. Van Wegberg (38) heeft gestudeerd aan de Muziektheater Academie van het Rotterdams Conservatorium en won in 2018 en 2020 Musical Awards. Sinds 2015 toert ze regelmatig door het land met liedjesprogramma's. Ook schrijft en produceert ze muziektheatershows. Van Wegberg is getrouwd, heeft twee zonen en een 'bonusdochter'.

Renée van Wegberg hecht weinig waarde aan roem. FOTO HARRY HEUTS

DOOR ROB COBBEN

Ze is zangeres, actrice, producer, echtgenote én moeder. Over hoe je al die ballen in de lucht moet houden, maakte Renée van Wegberg (38) uit Horst de succesvolle voorstelling '#PERFECT', die ook komend seizoen te zien is in de theaters. Maar eerst speelt ze vanaf half juli een van de hoofdrollen in de musical 'Het was Zondag in 't Zuiden'. Een gesprek aan de hand van songteksten.

Musicalster Renée van Wegberg: 'Ik heb een fantastisch leven'

Geneet van 't laeve zolang este kins

(Sjef Diederer - Geneet van 't laeve)
„Straks mag ik in het openluchttheater De Doolhof in Tegelen optreden voor tweeduidend mensen. En dat 35 voorstellingen lang. Daar kan ik echt van genieten! Ik hou van zingen, van een verhaal vertellen, in de schijnwerpers staan, met een band achter me. Ik ben echt een zondagskind. Maar geluk zit hem niet alleen in grote dingen. Als mijn kleine een scheetje laat, me ondeugend aankijkt en 'poeoeoep' roept, dan word ik ook héél blij. Ik heb een fantastisch leven: mooi gezin, leuke baan, fijne relatie. En toch zijn er momenten dat ik baal. Soms zit ik te veel in m'n hoofd, ben te kritisch op mezelf of verlies me in zaken die er eigenlijk helemaal niet toe doen. Toen ik voor de tweede keer genomineerd werd voor een musicalprijs, stond er een cameraploeg op de stoep. Ik zei tegen mijn man: 'Ik heb hier helemaal geen zin in. Ik ga eigenlijk liever naar bed.' Ik zat destijds in een veel te drukke periode. Er gebeurde zo veel in m'n leven dat ik het allemaal niet meer goed kon verwerken. Het liefst wilde ik onder de dekens wegkruipen. Achteraf denk je dan: wat jammer dat je daar op dat moment niet van kon genieten. In de huidige tijd hebben we de neiging om alsmaar door te hollen. Soms moet je jezelf dwingen om stil te staan en in het moment op te gaan.”

Papa, ik lijk steeds meer op jou

(Stef Bos - Papa)
„De weg naar volwassenheid is een ontdekkingsstocht. Je bent druk bezig met zoeken naar wie jij eigenlijk bent en wat je wilt met je leven. En dan zet je je ook wel eens af tegen je ouders. Maar nu betrap ik me erop, dat ik dingen zeg of doe zoals mijn moeder vroeger toen ik nog klein was. Grappig! Ik ben zo'n twintig jaar weg uit Horst. Heb in Amsterdam, Rotterdam en Keulen gewoond en nu staat mijn huis in een dorpje in de buurt van de hoofdstad. Ik heb een hele fijne jeugd gehad en hou ontzettend van mijn ouders. Ze hebben me veel liefde gegeven en wijze dingen geleerd. Dat je niet te snel moet opgeven, bijvoorbeeld, dat je door de zure appel moet bijten en soms een extra tandje moet bijzetten om te komen waar je wilt zijn. Maar ik heb ook geleerd dat je van jezelf moet houden en je grenzen moet

bewaken. Ik hoop dat ik dat aan mijn kinderen kan doorgeven.”

Vriendschap is een illusie, vriendschap is een droom. Een pakketje schroot, met een dun laagje chroom

(Het Goede Doel - Vriendschap)
„Ik heb een paar hele goeie vriendinnen, al sinds mijn jeugd in Horst. Bij hen kan ik midden in de nacht aankloppen, mocht dat nodig zijn. En zij bij mij. Maar het is echt niet zo dat we elkaar iedere week zien, bellen of appen. Soms hebben we een hele tijd geen contact. Als we dan weer bij elkaar zijn, voelt dat meteen goed en vertrouwd. Dat gaat heel organisch eigenlijk. Ook vriendschappen met een bepaalde lichtheid kunnen leuk en fijn zijn. Mensen met wie je stoom kunt afblazen in het café, bijvoorbeeld. Een vriendschap kan ook voorbijgaan. Het is geen statisch ding. Soms kom je in een bepaalde fase in leven mensen tegen met wie je een klik hebt en een tijdje samen dezelfde richting opgaat. Om dan uiteindelijk een andere afslag te nemen. En dat is helemaal niet erg. Als je tenminste goede vrienden hebt met wie je de diepte in kunt gaan.”

Zij verstaat de kunst van bij me horen

(Frans Halsema - Voor haar)
„Ik heb mijn soulmate gevonden, in mijn eigen band nota bene. Berry doet ook mee aan de musical *Het was Zondag in 't Zuiden*. En niet eens omdat wij dat zelf wilden. Hij wordt vaak gebeld met de vraag of hij beschikbaar is. En ik snap dat: hij is gewoon een hele goeie bassist. Ik vind het samenwerken met hem heel fijn. Al is het ook gezond om af en toe allebei iets anders te doen, om te voorkomen dat je aan de keukentafel alleen nog over je werk praat. Ik gun iedereen een Berry! Ik heb nog nooit eerder meegemaakt dat iemand mij zo goed begrijpt. En dat ik die persoon zelf ook zo goed snap. We zijn nu zes jaar bij elkaar en er is nog altijd vuur in onze relatie. We dagen elkaar uit, het is nooit saai. Ik ben eerder getrouwd geweest, met een regisseur met wie ik een zoon heb. Je zult uit mijn mond geen enkel negatief woord over mijn ex horen en we hebben nog steeds goed contact. Maar bij Berry ervaar ik een gevoel van veiligheid en vertrouwen, dat ik nog nooit heb gekend.”

Ja ik ben woke, zo woke, ik ben wakkerder dan ooit

(Arjen Lubach - Woke)
„Tsja, iedereen heeft daar een andere definitie voor. Ik vind het jammer dat het woord zo'n negatieve connotatie heeft gekregen. Het schiet een beetje door. Extremisme is nooit goed, in welke vorm dan ook. Eigenlijk is het heel simpel: we moeten gewoon lief zijn voor elkaar! Ons bewust zijn van hoe je met elkaar omgaat. En met dieren en de aarde. Oogkleppen afzetten, dus! Elkaar niet veroordelen, maar de verbinding zoeken en blijven praten met elkaar. In de theaterwereld is gelukkig heel veel veranderd de laatste jaren. Er is meer aandacht voor inclusie en

diversiteit en dat vind ik goed. Iedereen moet zich kunnen herkennen in bepaalde personages. Of ik zelf mijn leven heb aangepast vanwege de woke-beweging? Dat vind ik een moeilijke vraag. Ik probeer wel meer rekening te houden met het milieu. Eet bijna geen vlees meer en koop zo veel mogelijk biologische producten. Maar ja, ik ben zeker niet heilig. Omdat we de hele zomer moeten werken, zijn we in de meivakantie naar Mallorca gevlogen. En nu ik in Maastricht verblijf voor de repetities van *Het was Zondag in 't Zuiden*, kom ik natuurlijk overal *zuurvleis* tegen. En ja, dat heb ik gegeten. Ik blijf een Limburgs meisje...”

't Is moeilijk bescheiden te blijven, wanneer je zo goed bent als ik

(Peter Blanker - 't Is moeilijk bescheiden te blijven)
„Typisch iets dat ik zou kunnen zeggen. Haha. Nee hoor, ik kan af en toe best de neiging hebben om mezelf kleiner te maken. Een trekje dat meer Limburgers hebben. Toen ik in Rotterdam ging studeren, kon ik me best wel eens laten intimideren door de harde g. Maar uiteindelijk kom je erachter dat we, met welk accent dan ook, allemaal mensen zijn. En dat we niet veel van elkaar verschillen. Een bepaalde bescheidenheid vind ik trouwens wel mooi. Maar het is zonde om jezelf naar beneden te halen. Het is goed om te weten waar je kracht ligt en daar voor te gaan staan. Aan roem hecht ik trouwens weinig waarde. Applaus aan het einde van een voorstelling is natuurlijk fijn. Maar uiteindelijk gaat het allemaal voorbij. Ik vind het vooral belangrijk iets te kunnen bijdragen aan een mooiere wereld en mensen te inspireren.”

Soms moet je jezelf dwingen om stil te staan en in het moment op te gaan.

Renée van Wegberg

Bang om ouder te worden, is Renée van Wegberg niet; „Sterker nog: naarmate de jaren vorderen, vind ik het leven steeds leuker.” FOTO HARRY HEUTS

Kôm laot ôs nao 't zuuje gaon. Wao vastelavond is ônstaaen (Lex Uiting - Nao 't Zuuje)

„Ik ben zelf eigenlijk niet zo'n chauvinist. Ik hou van de plek waar ik ben opgegroeid, maar weet inmiddels ook dat je op andere plaatsen heerlijk kunt wonen. Maar toen ik 't lied van Lex voor het eerst hoorde, kroop de tekst meteen onder mijn huid. Ik dacht: dat is hem toch maar mooi gelukt; dat gevoel in een lied vangen dat veel Limburgers die zijn uitgevlogen zullen herkennen; het gevoel dat ik kan hebben als ik weer thuiskom. *Nao 't Zuuje* gaat natuurlijk ook over carnaval. Daar ben ik mee grootgebracht. Ik ben dansmarietje geweest bij carnavalsvereniging D'n Dreumel in Horst. Mijn ouders waren daar ook heel actief. Sinds ik werk, heb ik niet meer zo vaak carnaval gevierd. Te druk. En de schoolvakanties van noord en zuid lopen niet parallel. Dat vind ik jammer. Want de vastelavond is één groot feest van verbroedering.”

Als ie maar geen voetballer wordt, ze schoppen hem misschien half dood

(Boudewijn de Groot - Jimmy)
„Toen ik heel klein was, wilde ik zangeres of prinses worden. En dat is gelukt, het eerste althans. Bij ons thuis was er best wel een hang naar zekerheid. Dus werd er ook gepraat over een plan B. Naar de Pabo gaan of een studie Engels volgen. Maar dat zag ik niet zitten, ik wilde per se het podium op. Mijn ouders hebben mij daarin gesteund. Ze zeiden: 'Probeer het maar'. Waar die drang om in de schijnwerpers te staan vandaan komt? Ik heb geen idee. Die is er waarschijnlijk altijd geweest. Ik ging op mijn vijfde naar ballet. En op elke voorspeelmiddag op school was ik er als de kippen bij om vooraan te staan en mijn ding te doen. Op Vaderdag wilde ik mijn gedichtje wel tien keer voordragen. En mijn lieve ouders bleven maar luisteren haha... Ik kom niet uit een kunstenaarsfamilie. Alhoewel: mijn

“

Toen ik heel klein was,
wilde ik zangeres of
prinses worden.
En dat is gelukt,
het eerste althans.

Renée van Wegberg

vader is als houtbewerker natuurlijk ook creatief bezig. Hij maakt nog steeds decorstukken voor mijn voorstellingen. Ik denk ook niet dat je dat creatieve kunt aanleren. Dat zit gewoon in je. Of niet...”

Geen banger hart, dan dat van mij

(Rob de Nijs - Banger hart)
„Angsten. Haha, die heb ik ook. Wie niet trouwens?! Stemmetjes in je hoofd, die je uit balans brengen, je telkens afvragen wat anderen van je zullen vinden. Ook in mijn werk duiken dergelijke gedachten af en toe op. Ken ik mijn teksten wel? Ben ik wel goed genoeg in mijn vak? Ga ik niet ontzettend door de mand vallen? Vaak duurt dat maar even en kan ik daarna weer m'n gevoel volgen en lekker spelen. En tegen je angsten zeggen: 'Wegwezen!' Nu ik meer ervaring heb, kan ik daar beter mee omgaan. Tegenwoordig durf ik best te zeggen dat ik goed ben. Bij deze musical ben ik op de juiste plek, ik weet dat ik dit kan ik. Ook lesgeven – ik geef gastcolleges op het conservatorium in Rotterdam waar ik zelf heb gestudeerd en privélessen – gaat me goed af. Met Bettina Holwerda heb ik vorig jaar *#PERFECT* gemaakt (een voorstelling over vrouwen van nu met een gezin, een huwelijk en een baan, die alle ballen in de lucht proberen te

houden, red.). Vanwege de grote belangstelling gaan we daar ook komend theaterseizoen mee toeren. Ik heb uitdagingen nodig om me te blijven ontwikkelen. Dat is moeilijk en eng en je kunt keihard op je bek gaan. Maar dat is niet erg.”

Ik neem je mee, neem je mee op reis. Neem je mee, naar Rome of Parijs

(Gers Pardoel - Ik neem je mee)
„Ik heb in het verleden mooie reizen gemaakt. Naar Zuid-Afrika en Indonesië, bijvoorbeeld. Maar ik ben niet iemand die een sabbatical neemt om met een rugzak de wereld rond te trekken. Of ieder jaar per se naar een verre, exotische bestemming moet gaan. Mijn man en ik hebben wel afgesproken dat we een of twee keer per jaar een paar dagen met ons tweetjes weggaan. Dat is belangrijk om elkaar te blijven vinden. Want als je een gezin hebt en allebei een drukke baan, dan is dat soms best moeilijk. Gelukkig heb ik hele lieve ouders, die dan op de kinderen passen.”

Want dat klote gevoel dat toen is ontstaan. Dat gaat nooit meer weg en dat heb jij gedaan

(Meau - Dat heb jij gedaan)
„Of ik ergens spijt van heb? Ja, zeker wel, maar ik weet niet of dit iets voor dit artikel is... Laat ik het algemeen houden. Iedereen maakt fouten in z'n leven. Ook ik heb momenten gehad waarop ik dacht: kon ik de rewindknop maar indrukken en het opnieuw – en beter – doen. Van dat soort momenten kun je leren.”

Ome Arie was ongeveer tachtig. Ome Willem was ook net zoiets. Ze vonden het leven nog prachtig

(Toon Hermans - Café Biljart)
„Bang om ouder te worden, ben ik niet. Sterker nog: naarmate de jaren vorderen, vind ik het leven steeds leuker. Je krijgt meer rust en zelfvertrouwen en dat is heel fijn. Ik ben blij dat ik die onzekerheid van de pubertijd niet meer heb. Natuurlijk ben ik bezig met m'n uiterlijk. Toevallig hadden we het er gisteren in de vriendinnen-groepsapp over of wij nog een *crop top* kunnen dragen. Het proces van ouder worden gaat eigenlijk heel geleidelijk en ik kan dat goed accepteren. Ik hoop wel dat ik, over pakweg veertig jaar, nog steeds een positieve instelling en humor heb, dat ik ook nog altijd naar andere mensen blijf luisteren en ze probeer te begrijpen. Ik wil niet verbitterd raken, maar me blijven verwonderen.”

De keuze van Renée van Wegberg zelf: Twips, twips, twips. Eerst de handen op de heupen, dan de handen op de bips

(De Twips)
„Dit is een van de nummers waarop ik dans met m'n zoons. Dan lachen ze hard om het woord bips. Er komen soms ook wel wat grovere liedjes voorbij van Brigitte Kaandorp en Jeroen van Merwijk, haha. Die momenten samen, dansen en blijven lachen, daar gaat het om. Daar probeer ik steeds naar terug te gaan.”

REAGEREN?
rob.cobben@delimburger.nl